

FOR AT DERE SKAL TRO

Johannes kapittel 5

Herren selv

I Jerusalem både var og er det en dam, kalt Betesda. Denne dammen var på Jesu tid omgitt av syke, fordi det fra tid til annen steg ned en engel og rørte i vannet. Den som da var først uti vannet, ble frisk – uansett sykdom. Jeg skal innrømme at jeg synes denne dammen høres merkelig ut. Hvorfor kunne ikke alle bare blitt friske? Hvorfor måtte en engel stige ned? Jeg har ikke noe godt svar på det. Dette er også den eneste gangen i bibelen vi leser om denne spesielle dammen.

Vanligvis var det en engel som kom til dammen. Det er råflott besøk, men denne dagen er det faktisk Herren selv som kommer. Dette er dagen da Gud selv besøker Betesda – og det er mye større enn en engel!

Vil du bli frisk?

Jesus ser mannen som har vært syk i trettiåtte år. Jesu første setning til denne mannen kan med det første virke litt rar - «*Vil du bli frisk?*». Det er som om vi får lyst til å svare på vegne av mannen: *Ja selvfølgelig, hvorfor tror du jeg ligger her ved dammen?* Likevel er det minst to gode grunner til at Jesus stiller mannen nettopp dette spørsmålet, som vi også kan lære noe fra.

For det første må Jesus endre tanken til mannen. Han ser kun *én* måte å bli frisk på, og har i tillegg satt sin lit til å få hjelp av mennesker. Problemet er bare at han har ingen til å hjelpe seg uti vannet. Slik denne mannen ser det er menneskelig hjelp den eneste løsningen på å bli frisk. Jesus ser det annerledes, og med kun ett ord gjør han mannen frisk. Ofte kan vi være så opptatt av *hvordan* Gud skal gjøre det, at vi ikke er tenker på at han kan gjøre det på en annen måte. Vi kan også bli opphengt i tradisjon – «*slik har det alltid vært*», og dermed er vi kanskje ikke like åpne for at Gud kan gjøre noe på en ny måte

For det andre vil en «friskmelding» føre til en livsendring i mannens liv. I spørsmålet Jesus stiller ligger det dermed også et spørsmål om han er klar for å leve som en frisk og helbredet mann. Er han klar til å ta opp børen sin og gå, til å ta det ansvar som en frisk mann har? Mannen hadde vært ved dammen i trettiåtte år. Trolig var dammen og miljøet der blitt hans hjem og kjente nærmiljø. Nå spør Jesus om han er klar for å bryte opp, og bevege seg i ukjent landskap i et nytt liv.

For at dere SKAL TRO

Bibelgruppeopplegg over
Johannesevangeliet 1–12

VEGARD F. SOLTVEIT

Utgitt på Sambånet forlag i samarbeid med
Den norske Israelsmisjon og ImF-UNG

På samme måte kan Jesus også spør oss i dag. Vil du være en leder, og er du da villig til å ta det ansvar som følger med den oppgaven? Vil du gå inn i en ny tjeneste, og er du da villig til å sette av den tiden det trengs? Er du klar for å bryte ut av et miljø eller tankesett?

Samtalespørsmål:

- Hvor viktig er det å holde på tradisjoner, for tradisjonens skyld?
- Hvordan er forholdet mellom tradisjon og nytenking i din menighet/forsamling?
- Hvilke utfordringer tror du Jesus har for deg og din forsamling?

Jesus er Gud

Dette er første gang vi leser i Johannes at folket reagerer på at Jesus gjør noe en sabbat. Fariseerne hadde utarbeidet strenge regler for hva som var lov og hva som ikke var lov på sabbaten. Når Jesus i tillegg gjør seg lik Gud, reagerer de enda sterkere (**vers 17-18**).

Frelse og liv med Gud kommer ved å høre og ta imot evangeliet. I utgangspunktet er vi alle åndelig døde – det er vår natur som mennesker. Åndelig død betyr at et menneske ikke tror på Jesus – og er dermed ikke født på ny (se kap.3). Jesus sier at nå skal han tale til døde, og døde skal høre. Dette er enda mer umulig enn å helbrede en lam. At døde mennesker skal høre er totalt umulig. Men ingenting er umulig for Gud. Og hans ord virker slik at åndelig døde mennesker kan høre, og bli levende.

Jesus underviser videre om at han og Far er ett. Alt Jesus gjør og sier er Fars vilje. De to har ikke ulik agenda, men er ett. Slik begynner også Johannes evangeliet sitt, ved å si at «*ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Fars favn, han har vist oss hvem han er*» (**Joh 1,18**). Tegnet Jesus nettopp har gjort stadfester Sønnens fullmakt. Både over sabbaten, men også over sykdom og død. På samme måte som *Far reiser opp de døde og gjør dem levende, slik gjør også Sønnen levende hvem han vil* (**vers 21**). Å ære Gud er å ære Sønnen – det vil si å tilbe og tro. Det går ikke an å velge bort Jesus og kun holde seg til Far. Om noen gjør det, er de utenfor fellesskapet med Far.

Jesus mener alvor. Her ligger også nøden i testamentet, at det jødiske folket som er utvalgt til å kjenne og forstå Gud, står i fare for ikke virkelig å kjenne ham. Vantro til Jesus er vantrø til Gud. Dermed vil de setter Moses opp mot Jesus leve i en løgn. Moses skrev om Jesus – han som er Israels Messias og verdens redningsmann.

Det er kun frelse i ett navn. Det er kun fellesskap med Gud i ett navn. Frelsen og dommen hører Jesus til. Her har Jesus fullmakt og myndighet.

Samtalespørsmål:

- Hva menes med å være åndelig død?
- Hva menes med åndelig levende?

«Det er meg det handler om!»

Slutten av kapitlet understreker at det handler om Jesus. Han er Messias. Han er den som har fullmakt og myndighet. Han er Gud. Det er ikke en engel som er steget ned fra himmelen, men Gud selv er blitt menneske.

GT-motiv: I dette avsnittet sier Jesus at GT vitner og handler om ham. Moses er en av GTs store helter og forbilder. Han er den som fikk Loven. Nå sier Jesus at om folket ikke omvender seg til ham, så er det Moses og GT, som de setter sin lit til, som faktisk anklager dem. For både Moses og GT vitner om Jesus.

Dermed må en ekte og sann granskning av Skriftene føre både jøder og hedninger til Jesus Messias. Først da ærer mennesker Gud – når skriften får åpenbare Jesus Messias for oss. Skriften og Messias-tegnene Jesus gjør vitner om at han i sannhet er den han sier å være. Det er dermed ikke kun hans eget vitnesbyrd som vitner, men det sterkeste vitne av alle – Gud selv.